

Neviim (prophètes) - Michée

Chapter 1

- 1,1 דבר יהוה אשר היה, אל-מיכה המרשתי, בימי יומם אהז יחזקיה, מלכי יהודה--אשר-תה על-שמרון, וירושלם.
 1,2 שמעו עמים כלם, הקשיבי ארץ ומלאה; ויהי אדני יהוה בכם לעד, אדני מהיכל קדשו.
 1,3 כי-הנה יהוה, יצא ממקומו; וירד ודרך, על-במותי (במתי) ארץ.
 1,4 ונמסו ההרים תחתיו, והעמקים יתבקעו, בדונג מפני האש, כמים מגרים במוכד.
 1,5 בפשע יעקב כל-זאת, ובחטאות בית ישראל; מי-פשע יעקב, הלוא שמרון, זמי במות יהודה, הלוא ירושלם.
 1,6 ושמתי שמרון לעי השדה, למטעי כרם; והגרתי לגי אבניה, ויסדיה אגלה.
 1,7 וכל-פסיליה יפתו, וכל-אתנניה ישרפו באש, וכל-עצביה, אשים שממה: כי מאתנן זונה, קבצה, ועד-אתנן זונה, ישובו.
 1,8 על-זאת אספדה ואילילה, אילכה שילל (שולל) וערום; אעשה מספד כתנים, ואבל כבנות יענה.
 1,9 כי אנושה, מכותיה: כי-באה, עד-יהודה--נגע עד-שער עמי, עד-ירושלם.
 1,10 בגת, אל-תגידו--בכו, אל-תבכו; בבית לעפרה, עפר התפלשתי (התפלשתי).
 1,11 עברי לכם יושבת שפיר, עכיה-בשת; לא יצאה, יושבת צאנן--מספד בית האצל, יקח מכם עמדתו.
 1,12 כי-חלה לטוב, יושבת מרות: כי-ירד נע מאת יהוה, לשער ירושלם.
 1,13 רתם המרכבה לרכש, יושבת לכיש; ראשית חטאת היא לבת-ציון, כי-בן גמצאו פשעי ישראל.
 1,14 לכן תתגי שלוחים, על מורשת גת; בתי אכזיב לאכזב, למלכי ישראל.
 1,15 עד, הירש אבי לך, יושבת מרשה: עד-עזלם יבוא, כבוד ישראל.
 1,16 קרחי וגזי, על-בני תענוגין; הרחבי קרחתך בנשר, כי גלו ממך. {ס}